

Gül Kokulu Ablam

– Yemin Türk · 28 Mart 2016

Ey canımın yarısı
Ey benim kan bağım
Canım da canım
Ey benim çile yumağım

Nedendir bilmem ki
Hayatın sana kasti
Her adımın da dertler yolunu kesti
Yüreğın kan ağlarken
Yüzün gülerdi
Ah şu iyi niyetin yokmu
Kötülere fırsat verdi
Kırsalarda hiç kırmadın
Kırgınlığını hep içinde sakladın
Bir ömür dertlerle savaştın
Kaç kez öldün kaç kez parçalandın
Ne kasti var sana bu hayatın

Hiç mi gülmez be ablam
Şu kader sana
Bu kadar zulüm çok değilmi bir kula
Sanki dertler koyulmuşlar sıraya
Biri gider biri gelir ard arda
Tam bitti dersin yenisi başlar

Kime dost dediysen sırtından vurdu
Sen sustukça onlar incitti kıldı
Kabul hayat bir sınavdı
Ömrün bitti sınavın bitmedi be ablam

Sen ki çok seversin eşi dostu
Onlar için yapmadığın ne kaldı
Evlat dedin akraba dedin
Elinde avucunda ne varsa verdin
Kimseye kin tutmadın

Genci yaşlısı tanıdık yedi yabancısı
herkesi çok sevdin güvendidin
En büyük darbeyi o güvendiklerinden yedin
Ne çok hırpalandın ne çok yoruldun
Yine de sabrettin sustun duruldun

Bir ömre bir kez olsun güneş doğmaz mı?
Kaderim dedin hep boyun eydin
Allah'tan hayırlısını diledin
Yetimin mazlumun hakkını da yemedin
Bir ah varsa bu neyin ahı be ablam
Tükenden ömür gelirmi geri
Artık güneş te doğsa ısıtırmı yüreğini

Ben seni bildim bileli
Gönlün dertli gözün nemli
Ey benim can yaram
Söylesene vuslat olur mu?
Bu yolun sonu
Gül kokulu gönlü yaralı ablam benim.
14.05.2015
Yemin